

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 1209/2019
13.06.2019. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Branislava Bosiljkovića, Zorane Delibašić, Biserke Živanović i Božidara Vujičića, članova veća, u parnici iz radnog odnosa tužioca AA iz ... (...), čiji je punomoćnik Gordana Bulatović advokat iz ..., protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik Ljubiša Pavlović advokat iz ..., radi isplate zarade, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Kragujevcu Gž1 3790/18 od 15.01.2019. godine, u sednici veća održanoj 13.06.2019. godine, doneo je

R E Š E N J E

NE DOZVOLJAVA SE odlučivanje o posebnoj reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Kragujevcu Gž1 3790/18 od 15.01.2019. godine.

ODBAKUJE SE kao nedozvoljena revizija tužioca izjavljena protiv presude Apelacionog suda u Kragujevcu Gž1 3790/18 od 15.01.2019. godine.

ODBIJA SE kao nesnovan zahtev tuženog za naknadu troškova postupka po reviziji.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Užicu P1 500/17 od 02.10.2018. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da mu tuženi na ime razlike između isplaćene i pripadajuće zarade za period od 01.11.2012. godine do 31.08.2015. godine isplati ukupan iznos od 1.575,995,97 dinara sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mesečne iznose shodno Zakonu o zateznoj kamati bliže navedene u tom stavu izreke, a stavom drugim izreke je obavezan tužilac da tuženom na ime troškova postupka isplati iznos od 227.459,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana izvršnosti presude pa do konačne isplate.

Apelacioni sud u Kragujevcu je presudom Gž1 3790/18 od 15.01.2019. godine, stavom prvim izreke, odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu, a stavom drugim izreke je odbio kao neosnovan zahtev tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tužilac je blagovremeno preko punomoćnika izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, pozivajući se na odredbu člana 404. stav 1. ZPP.

Tuženi je dostavio odgovor na reviziju.

Prema odredbi člana 404. stav 1. Zakona o parničnom postupku (ZPP), revizija je izuzetno dozvoljena zbog pogrešne primene materijalnog prava i protiv drugostepene presude koja se ne bi mogla pobijati revizijom, ako Vrhovni kasacioni sud oceni da je potrebno razmotriti pravna pitanja od opšteg interesa ili u interesu ravnopravnosti građana, ujednačiti sudsku praksu ili dati novo tumačenje prava (posebna revizija).

Vrhovni kasacioni sud je ocenio da nisu ispunjeni uslovi za primenu ovog instituta, jer u konkretnom slučaju ne postoji potreba za novim tumačenjem prava, niti za ujednačavanjem sudske prakse uzimajući u obzir sadržinu tražene sudske zaštite i način presuđenja i razloge za odbijanje tužbenog zahteva. U pobijanim nižestepenim presudama, izražen je pravni stav da tužilac neosnovano potražuje razliku zarade primenom koeficijenta u visini od 3,25 sadržnog u obračunu zarada, jer se u spornom periodu nije primenjivao ni jedan od posebnih kolektivnih ugovora kojima je utvrđena visina cene rada, koja nije bila propisana ni Pravilnikom o radu kod tuženog, tako da traženi koeficijent, prilikom obračuna razlike zarade nije koeficijent koji tužiocu pripada po navedenim kolektivnim ugovorima za poslove koje je obavljao u utuženom periodu (poslovođa ...), pa u tom smislu, razlozi nižestepenih presuda ne odstupaju od dosadašnje prakse Vrhovnog kasacionog suda po tom pitanju.

Iz navedenog razloga je odlučeno kao u stavu prvom izreke.

Ispitujući dozvoljenost revizije u smislu člana 410. stav 2. tačka 5. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije dozvoljena.

Prema članu 441. ZPP revizija je uvek dozvoljena u sporovima o zasnivanju, postojanju i prestanku radnog odnosa. Ukoliko se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu u ovoj vrsti sporova, dozvoljenost revizije se ocenjuje na osnovu člana 403. stav 3. ZPP, prema kome revizija nije dozvoljena ukoliko vrednost predmeta spora pobijanog dela ne prelazi dinarsku protivvrednost od 40.000 evra po srednjem kursu NBS na dan podnošenja tužbe.

Tužba radi isplate razlike zarade podneta je sudu 30.12.2015. godine. Vrednost predmeta spora je 1.575.995,97 dinara.

U ovom sporu iz radnog odnosa koji se odnosi na potraživanje u novcu, vrednost predmeta spora pobijenog dela očigledno ne prelazi graničnu vrednost za dozvoljenost revizije od 40.000 evra po kursu Narodne banke Srbije na dan podnošenja tužbe, pa revizija tužioca nije dozvoljena.

Na osnovu člana 413. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u stavu drugom izreke.

Kako troškovi sastava odgovora na reviziju ne predstavljaju one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice u smislu člana 154. stav 1. ZPP, to je odlučeno kao u stavu trećem izreke.

Predsednik veća – sudija
Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpavka
Upravitelj pisarnice
Marina Antić